

MESTNI SVET

4. seja Mestnega sveta, dne 5. maja 1960

Na 4. seji Mestnega sveta dne 5. maja t. l. je Mestni svet razpravljal o urbanističnih ureditvah in stanovanjski izgradnji v mestu. Član Mestnega sveta Jože Jager je podal referat

O NAČELIH URBANISTIČNE UREDITVE IN IZGRADNJE STANOVANJSKIH IN POSLOVNIH ZGRADB V OBMOČJU LJUBLJANE

Zadnji plenem okrajnega odbora ZSDL je načel vrsto izredno pomembnih vprašanj nadaljnjega izgrajevanja našega mesta, da bi se razvijalo kar najbolj smotrno in ustrezno sedanjí stopnji našega razvoja in ekonomski zmogljivosti. Postavljenih je precej odgovornih nalog, ki jih bodo morali z vso prizadevnostjo izvrševati občinski ljudski odbori zlasti z mestnega območja.

Naloge urbanističnega urejanja mesta pomenijo vsklajevanje in načrtovanje cele vrste elementov, ekonomske, tehnične in sociološke prirode itd. Gre torej za vrsto zapletenih vprašanj, ki jih prav zato ni mogoče reševati »ad hoc« in brez osnovnega razvojnega koncepta, ki mora v naših današnjih pogojih biti zasnovan predvsem na čimširši osnovi. Upoštevana mora biti izredno bujna dinamika gospodarskega razvoja in v tej zvezi naraščajoče možnosti in želje prebivalstva, glede na politične, kulturne in materialne potrebe.

Urbanizem je zelo stara veda in sega praktično v tista zgodovinska obdobja, ko so nastajala prva kolikor toliko urejena človeška naselja. V zgodovinskih obdobjih je vsaka družbena ureditev zapustila tudi na področju urbanizma pečat razmer, pod kakršnimi so se gradila in izpopolnjevala mesta, kajti stopnja ekonomske, tehnične, kulturne in politične razvitosti je narekovala tudi razvoj mest in naselij.

Razumljivo je torej, da v pogojih socialistične graditve, kjer dobivajo delovne množice vse konkretnejše možnosti vplivanja na reševanje vseh vrst javnih vprašanj, tudi urbanistično urejanje mest, delovne ljudi čedalje bolj zanima, ker so kot ustvarjalci sredstev in dohodkov v prvi vrsti zainteresirani, kako se bodo ta sredstva trošila in kako se z njimi gospodariti. Obdobje socialistične graditve, ki je značilno tudi po tem, da družba s proporcijami in instrumenti družbenih planov vsklajuje potrebe z možnostmi, pravzaprav nakazuje potrebo po smotrnem planiranju tudi izgradnjo mest. Samo po sebi pa je umevno, da si to planiranje ne smemo predstavljati samo kot predvidevanje in izvajanje številč n. pr. samo število novih stanovanj, zgradb, cest, parkov, kopalnic, trgovin itd., temveč istočasno

tudi, kako naj vse to izgleda in kje naj bo postavljeno, da bo po funkcionalnosti in po izgledu čimbolj odgovarjalo sedanjim potrebam in vsaj bližnji bodočnosti.

Nedvomno je bil tempo izgradnje, v prvi vrsti stanovanj, deloma pa tudi drugih objektov, v zadnjih nekaj letih zelo pomemben. Zaradi tega je nedvomno treba dati priznanje vsem, tako gospodarskim in političnim organizacijam, kot ljudskim odborom in njihovim organom. Istočasno pa moramo biti prepričani, da čas, v katerem živimo, zahteva od vseh odgovornih činiteljev danes več, kot samo doseganje kvantitativnih pokazateljev. Potreben je hitrejši in odločnejši korak h kakovosti. Tu ne gre za kvaliteto samo v tehničnem smislu, kar je prav gotovo tudi zelo važno, temveč tudi za zadovoljevanje vse bolj zahtevnega koristnika oziroma potrošnika. Plenum SZDL ljubljanskega okraja je zlasti jasno začrtal perspektivo bodoče graditve stanovanj. Prav bi bilo, da Mestni svet osvoji ta stališča, ki naj jih občinski ljudski odbori, skupaj z investitorji in izvajalci, tudi v praksi realizirajo. Kaj je v tej zvezi predvsem potrebno? Bolj kot doslej je treba upoštevati večjo raznovrstnost stanovanj. Kar najkonkretnjeje bomo eliminirali upravičene kritike o pretesno projektiranih stanovanjih, če bomo začeli bolj upoštevati želje in zmogljivosti koristnikov. Treba je projektirati čim bolj po zmogljivostih koristnikov, to pa pomeni, vsaj tako kaže praksa, da si družine žele večja in ne manjša stanovanja, čeprav vedo, da jih to več stane. Navade, pa tudi vremenske prilike so pri nas takšne, da se ljudje mnogo zadržujejo v stanovanjih in jim ta predstavljajo bistveni del njihovega življenjskega standarda. Seveda pa močnejša orientacija na sodobnejša in večja stanovanja ne sme pomeniti popuščanje tipizacije. Nasprotno, treba je kar najbolj razvijati tipizacijo, zlasti gradbenih elementov. Osvojitve čimvečjega števila tipskih gradbenih elementov bo ugodno vplivala tudi na ceno stanovanj, saj bi večja uporaba velikega števila tovarniško izdelanih elementov pomenila lahko stvarno pocenitev gradbenih stroškov, obenem pa bi maksimalno upoštevanje teh elementov pomenilo tudi skrajševanje časa gradnje od pričetka pa do vselitve. Pa ne samo to. Vseprošna uporaba tipskih elementov zmanjšuje lahko tudi občutne vrzeli, ki jih čutijo vsa gradbena podjetja ob pomanjkanju klasično kvalificiranih kadrov. Uporaba tipskih elementov naj torej ne pomeni osiromaševanja našega stanovanjskega standarda, kot je doslej marsikje bilo, ker se je običajno predstavljalo, da tipizacija pomeni tudi že krčenje koristnih dimenzij. Naloga projektantov naj

bi bila torej, da projektirajo taka stanovanja, kjer bo ne glede na osnovne dimenzije in razpored prostorov možna maksimalna uporaba tipskih gradbenih elementov. Čim hitrejša uvajanje tipskih elementov pomeni tudi dejansko prehajanje na polmontažni in montažni sistem gradenj. Toda tudi pri montažnih gradnjah moramo postaviti predvsem zahtevo, da tudi v takšnih zgradbah stanovanja dimenzionalno in razporeditveno čimbolj ustrezajo. Naloga ljudskih odborov in njihovih organov bi bila torej, da enostavno ne odobravajo takšnih projektov, ki ne upoštevajo naštetih možnosti.

Glede opreme stanovanj naj ima v bodoče večjo besedo koristnik sam. Toda tu si moramo jasno predočiti nalogo, ki nam jo nalogajo tako novi zakon o financiranju stanovanjske izgradnje, kakor tudi drugi predpisi. Koristnik naj namreč sodeluje tudi pri financiranju izgradnje in opremljanju stanovanja, ali kot investitor z odplačevanjem stanovanjske lastnine, ali pa kot soinvestitor oziroma predplačnik za stanovanjsko pravico. V kakršnem odnosu nastopa pri investiciji, v takšnem naj ima tudi pravico odločati o standardu stanovanja.

Stanovanjska izgradnja je glede na razvoj urbanizma prav tako važna po svojem zunanem izgledu, kakor tudi po prostoru, kjer se gradi. Zlasti velja omeniti že večkrat izrečeno in popolnoma opravičeno kritiko raztresene, nizke in individualne gradnje. Splošen izgled našega mesta je zaradi nespoštovanja oziroma celo zaradi neobstoja ostreje odrejenih gradbenih okolišev, utrpel že precejšnjo škodo. Raztezanje mesta skoro izključno v širino ne more biti več dopustno. Izgradnja Ljubljane se ne more in ne sme več nadaljevati le na njenem robu, ampak tudi v centru, oziroma se mora izvrševati iz mestnega centra navzven, ne pa obratno! To nalogo moramo razumeti tako, da bomo ob sprejemanju urbanističnih planov in programov, kakor tudi ob sprejemanju konkretnih zazidalnih planov, dosledno upoštevali, da je mesto ena urbanistična celota, ki se mora izgrajevati od znotraj navzven. Že tako in tako je v nekaterih predelih nastala skoro nepopravljiva škoda z dodelitvijo izredno dragoce nih lokacij nizkim individualnim hišam, ki bi po vseh pravilih morale biti zazidane bolj strnjeno in v večjih višinah. Danes se praktično težko loči mestna periferija od pravega mesta, ker je prehod zelo raztegnjen z nizko gradnjo. V prihodnje naj bi v centru mesta hitreje zazidavali še preostale proste površine, istočasno pa bi morali hitreje rušiti razne dotrajane zgradbe, ki v nobenem primeru ne ustrezajo več. Hitrejša rušenje centra in zazidava

tako pridobljenih parcel na prvi pogled zahteva več finančnih sredstev, toda če upoštevamo, da v takšnih predelih že obstojajo vse komunalne naprave, pridemo do zaključka, da takšna gradnja stane celo manj, kot pa na tako imenovanih čistih površinah, ki pa so brez vseh komunalnih naprav. Stroške moramo gledati kompleksno, kajti z izgradnjo novega naselja na čisti površini se nam odpre cela vrsta novih problemov, ki terjajo rešitve, kot so n. pr. lokali za preskrbo prebivalstva, otroške ustanove, šole, ceste, vodovod, električno omrežje, ureditev prometa itd. Vsaj dovršen del teh naprav pa v mestnem centru imamo in predstavljajo večjo vrednost, kot pa izgradnja nadomestnih stanovanj za stanovalce porušenih zgradb.

Da bi čimhitreje pričeli izvajati te naloge, bo treba, da ljudski odbori takoj prično urejati svoja območja. Imamo še mnogo mestnih predelov, ne glede na to, v kateri od mestnih občin so, ki so urbanistično še popolnoma neobdelani, ali pa so se obdelovali ločeno od drugih, kar se kaže v nekaterih dosedanjih zelo neskladnih rešitvah, tako v pogledu arhitekture, kot v ekonomskem pogledu. Razumljivo je, da je k temu neskladju doprineslo tudi dejstvo, da doslej ni obstajal za mestno območje dovolj sposoben in avtoritativen urbanistični forum, ki bi skrbel za vsklajevanje parcialnih projektov, da bi mesto dobivalo bolj harmonično podobo. Nadaljnja pomanjkljivost, ki je zavirala bolj načrtno rast mesta je, da si odgovorni činitelji dolgo niso bili na jasnem, kako naj se uredi cestno omrežje, posebno še glede na železniško vozlišče. Premnoga vprašanja urbanizacije mesta so namreč odvisna prav od rešitve cestnega in železniškega omrežja. Velja pa omeniti tudi to, da so se zelo radi sklicevali na nerešena vprašanja cest in prometa tudi v primerih in predelih, ki niso v neposredni odvisnosti od takšne ali drugačne rešitve prometnih vprašanj. V vsakem oziru velja omeniti tudi dejstvo, da so vprašanja urbanističnega razvoja mesta bila obravnavana le v ožjih krogih strokovnjakov, pa še to ločeno po grupah, ki so jim načelovali nekateri posamezniki, ki celo med seboj niso govorili istega jezika, kar je povzročalo, da so se že tako in tako marsikdaj problematične rešitve reševale v medsebojnih sporih in brez vsaj najnujnejše medsebojne vskladitve. Plenum je med drugim zelo določeno postavil zahtevo, da naj bo v razpravi o različnih urbanističnih in arhitektonskih zadevah, oziroma o konkretnih izvedbah, pritegnjeno čim večje število prebivalstva, da bi imelo možnost izražati svoja, pa čeprav laična mnenja, kajti vprašanja gradenj, ki so običajno zvezana z velikimi družbenimi sredstvi, ne morejo biti v zakupu posameznikov, ampak naj tu sodeluje čimveč državljanov. Pred ljudske odbore so torej postavila naloga, da bolj kot doslej pritegnejo k reševanju teh vprašanj državljane. Treba je organizirati razstave poljudno izdelanih načrtov in maket s strokovnimi tolmačenji, kar bo gotovo zelo zanimi-

vo za širok krog ljudi. Pot sprejemanja urbanističnih in zazidalnih načrtov je torej nujno potrebno bolj demokratizirati. Ni dovolj, da se stvari sprejmejo na seji ljudskega odbora! O zazidavah, zlasti ko gre za važnejše objekte, ali morda za cele komplekse, naj sodoča in nato prevzame na sebe tudi odgovornost širši aktiv političnih delavcev, odbornikov, prebivalcev itd. Se le tako obdelani projekti naj pridejo skupno s pripombami in predlogi pred upravne in revizijske organe, ki bodo morali upoštevati vse umestne in tehne pripombe, ki jih je projekt ali načrt doživel.

Ko govorimo o potrebi preprečevanja stihije in samovolje, se moramo zavedati, da so praktično neresena še mnoga izredno važna vprašanja ekonomske narave, ki prav tako pomenijo sestavni del smotrnega razvoja. Gre za to, da v dosežanem sistemu financiranja stanovanjske izgradnje in poslovnih objektov ni bilo predvideno dovolj sredstev za izgradnjo prostorov za družbeno življenje, za delo političnih organizacij na terenu in podobno. Tudi temu vprašanju je treba v bodočih planih dati več mesta. S sredstvi komunalnega prispevka je jasno, da ni mogoče urediti vsega tega, temveč bo nujno potrebno iskati še drugih virov. Združevanje sredstev skladov skupne uporabe gospodarskih organizacij, sredstev proračunov občin, stanovanjskih skupnosti in komunalnega prispevka (v novih naseljih), naj postane praktična osnova za to, da bo tudi družbeno življenje na terenih dobilo svojo materialno bazo. Ista je stvar z otroškimi varstvenimi in drugimi ustanovami. Ko obravnavamo nujnost izgrajevanja prostorov za delo družbenih organizacij in otroškega varstva, ne smemo zanemariti tudi izredno perečega vprašanja poslovnih prostorov za trgovino, obrt in podobno. Povprečno vzeto, so te dejavnosti v vsem mestu pičle, seveda v nekaterih predelih bolj, druge manj. Zelo problematično je stanje v tej zvezi zlasti tam, kjer so se hitro gradila nova naselja, istočasno pa se niso gradile tudi te zelo nujne naprave. Po svoje je k temu pripomogla tudi popolnoma zgrešena miselnost, češ, da v stanovanjskih objektih ne sme biti lokalov. Tudi s to miselnostjo je treba obračunati. V prtiličjih, zlasti večjih stanovanjskih stavb naj se grade tudi lokali, ker to odgovarja normativom našega načina preskrbovanja, poleg tega pa ni nič dražje od individualnega izgrajevanja trgovskih in drugih lokalov, ločeno od stanovanjskih objektov. V središču mesta bi morali ubrati celo takšno smer, da bi sproščali določene površine, ki so sedaj zasedene s stanovalci, bi pa funkcionalno lahko služile kot lokali. V preteklosti je zaradi izredno pereče stanovanjske problematike neprestano padal odnos poslovnih površin nasproti stanovanjskim v škodo lokalov. Sedaj bi se to moralo začeti resno popravljati.

Prav tako nevzdržno je tudi stanje v središču mesta. "Mogoče izredno dragocene površine" dajo razne agencije, zastopniki drugih uradi, ki bi v večini lahko enakovredno poslovali, bodisi v prvem ali tudi višjih nadstropjih, ali pa tudi v stranskih ulicah. To dejstvo namreč potrjuje, da Ljubljana sploh še nima nikakršnega trgovskega centra. Noben mestni predel ni do slesj dobil tipično trgovske fizionomije, ki jo imajo druga mesta. Potrebno bo torej čimprej pridobiti tiste poslovne površine v centru mesta in ob glavnih ulicah, ki ne

služijo svojemu namenu (potrebno bo sprejetje odlokov o namembnosti lokalov!) in intenzivno izgrajevati nove velike poslovne objekte z več nadstropji, da se na ta način stanje čimprej popravi. V tej zvezi je potrebno ovreči tezo, da je za Ljubljano višina 4 do 5 nadstropij zadostna. Zlasti poslovne stavbe je treba graditi z več nadstropji, ker je s tem i ekonomsko i arhitektonsko dan mestnemu središču ustrezen pečat.

Izgrajevanje mesta kot urbanistične celote pomeni tudi, da se njegova izgradnja ne more ustaviti n. pr. na meji občine Ljubljana-Center, in tudi ne, da bi druge mestne občine izgrajevale samo svoj občinski center, ne glede na splošno podobo mesta. Izgrajevanje samo občinskih centrov mestnih občin bi pomenilo ustvarjanje mej med občinami, ki bi se kazale v neizgrajenosti določenih obmejnih predelov. Tudi naj zlasti velja načelo, da mora mesto rasti iz sredine navzven, ne glede na formalno občinsko mejo. Pojem občinskega centra je torej v mestnih občinah nekoliko drugačen kot v podeželskih.

Izredno važno vlogo je spričo naštetih in še drugih problemov in nalog, ki naj jih osvetli razprava, pripisati urbanističnemu zavodu, ki ga je na svoji zadnji seji ustanovil okrajni ljudski odbor. Prav njemu bodo morale biti naložene najvažnejše naloge enotnega urbanističnega urejanja mesta, vsled česar bo moral ta zavod biti strokovno in politično sposoben, da bo lahko paraliziral vsako anarhično potezo, pa naj jo skuša uveljaviti kdorkoli s še tako visokozvočnim naslovom! Jasno je, da moramo biti v iznešeno koncepcijo prepričani najprej sami, šele potem bo tudi zavodu mogoče delati.

Projektanske organizacije predstavljajo važen člen urbanizmu, saj so one realizator idej in zasnov. Kapacitete projektantskih organizacij so zelo obremenjene, kar je razumljivo pri tako hitrem tempu vseh gradenj. Prav zaradi tega pa se toliko bolj upravičeno postavlja vprašanje določenih specializacij teh organizacij. V nobeni proizvodnji ni visoke produktivnosti dela in tudi ne dobre kvalitete, če se dela obrtniško, kjer vsakdo dela vse. Prav isto velja tudi za projektivo. Ni mogoče trditi, da tu še ni nič napravljene, saj se na splošno že precej dobro ve, kje so strokovnjaki za določene projekte. Vendar je potrebna verjetno še ožja specializacija, s čimer bi pričeli pozitivno vplivati na potek tehnične in tudi ekonomske dokumentacije. Dokumentacija je namreč svojevrsten problem. Najprej so problematični zelo dolgi roki izdelave, marsikdaj za to, ker en projektant dela vse, ker ni prave delitve dela, drugič pa se počasnost procesa nadaljuje tudi pozneje pri odobravanju. Ljudski odbori se ne smejo zavzemati za poenostavljanje revizij, ki bi mejilo že na primitivizem in površnost, morajo pa se zelo odločno zavzemati za večjo ekspeditivnost pri odobravanju in tudi za strokovnost ustreznih komisij, da bi dejansko bile sposobne hitro in kvalitetno delati. Zavzeti se bo treba tudi za večje spoštovanje inšpekcijskih organov. Ti naj bodo i inštruktorji i inšpektorji, ljudje z dovolj ugleda in znanja, da se v bodoče ne bodo več dogajali n. pr. tak primeri: okrajni inšpektor prepove gradnjo individualne hiše na določenih parceli, ki ni za gradnjo primerna, s čemer je seznanjen tudi investitor, ki je ponavadi zasebnik, toda vendarle se zgodi, da se na tej parceli prično graditi temelji in zidovje, ob-

činski organ pa na to le še pripomni, da je sedaj gradnja pač že toliko daleč, da bi bilo, kar je zgrajeno, škoda podirati. Mislim, da je treba osvojiti načelo večjega spoštovanja inšpekcije. Treba je izdati celo nalog za rušenja, če se gradnja ni odvijala tako, kot je bilo odobreno, zlasti pa, če sploh ni bila odobrena!

Gradbena operativa in pripadajoča obrt sta panogi, ki bosta v bodočih družbenih planih morali zavzeti važnejše mesto, zlasti v zvezi z določitvijo večjih planskih sredstev za razvoj teh panog. Isto velja za industrijo gradbenega materiala. Se le sposobna in tehnično opremljena gradbena operativa in obrt, nam bo ob razviti industriji gradbenega materiala lahko realizirala smeri, ki pomenijo praktično reševanje urbanističnih, odnosno zazidalno-arhitektonskih nalog. V sedanjem položaju se problem izgradnje objekta prične pravzaprav šele, ko nastopijo obrtniki. Obrtna dela praktično ne trajajo nič manj kot gradbena. To pa je nevzdržno. Nujno se nam nalaga, da čim prej usposobimo ustrezne gradbene obrti s posebnim ozrom na novo smer montažnih gradenj, ki bodo zahtevale tudi logično prilagoditev obrtnih del.

Zaradi velikega pomena in vpliva novega sistema financiranja stanovanjske izgradnje kaže tudi ob tej priložnosti, ko obravnavamo nekatera urbanistična vprašanja, nanizati nekaj najvažnejših vprašanj, ki nam jih zakon nalaga. Pri celotnem kompleksu doslej omenjenih nalog, bo namreč primarno vlogo odigrala aktivnost občinskih ljudskih odborov pri vsestranski mobilizaciji sredstev. Zavedati se moramo namreč, da je dotok takozvanih »rednih« sredstev v sklade za zidanje stanovanj in poslovnih prostorov zaenkrat šibkejši kot je bil, odnosno je proces odvajanja sredstev potom hišnih svetov nekoliko daljši kot pa je bil prej, ko je bil praktično avtomatiziran. Zahtevajo se torej maksimalni napor ljudskih odborov, da bi to stanje čimprej normalizirali, da bi njihovi skladi zares lahko pričeli poslovati v načelu kot gospodarska organizacija. Ne samo zadržati obstoječi tempo stanovanjske graditve in izgradnje poslovnih objektov, temveč ga ob kar največji mobilizaciji sredstev državljanov, skladov gospodarskih organizacij in ustanov, neprestano povečevati! To naj bo praktično in osrednje vodilo v naporih za izpolnitev obveznosti nenehnega izboljševanja družbenega standarda, katerega važen sestavni del so stanovanja!

Široko zasnovana organizacija namenskega varčevanja, bodisi za nakup stanovanjske pravice ali pa stanovanjske lastnine, naj čimprej zaživi v vseh občinah, v stanovanjskih skupnostih, v delovnih kolektivih itd. Organizacija varčevanja naj seže vse do delovnega mesta v proizvodnji in ustanovi. Vsak državljan, posebno pa še prosilec stanovanja naj ve, kam naj se obrne, da bo sklenil pogodbo in koliko ter pod kakšnimi pogoji mora plačati, kdaj bo dobil stanovanje itd. Jasno in solidno zasnovana organizacija namenskega varčevanja, v katero naj ljudski odbori pritegnejo tudi denarne zavode, ki jim bodo pomagali pri celokupnih zagotovilih kvan-
kvalitete in kvalitete novo zgrajenih stanovanj, poslovnih prostorov in objektov splošno družbenega pomena je danes ena izmed prvih nalog ljudskih odborov.

Intenzivnejše in skladnejše urejanje urbanističnih problemov, z večjo pritegnitvijo državljanov, mo-

ra biti ob naporih vseh odgovornih činiteljev za mobilizacijo sredstev eno od najvažnejših opravil ljudskih odborov mestnega področja v bodoče. Prav bi bilo, da bi ta vprašanja dobila svoje mesto tudi v bodočih planih izgradnje stanovanj in poslovnih stavb, v sklepih in vsakodnevni politiki skladov za zidanje stanovanjskih hiš, v odločitvah svetov in upravnih odborov, ki so pristojni za omejena vprašanja, posebno pa v splošni orientaciji in vsebini dela Zavoda za urbanizem okraja Ljubljana.

10.

Na podlagi 2. odstavka 22. člena zakona o stanovanjskih razmerjih (Ur. list FLRJ št. 16/59 in 47/59) in 2. odstavka 17. člena zakona o poslovnih stavbah in prostorih (Ur. list FLRJ št. 16/59 in 48/59) in 9. točke 141. člena statuta okraja Ljubljana je Mestni svet mesta Ljubljana na seji dne 5. maja 1960 sprejel

ODLOK

o pooblastitvi občinskih ljudskih odborov občin na območju mesta Ljubljana za izdajo predpisov s področja stanovanjskih razmerij in o oddajanju poslovnih prostorov v najem

1. člen

Občinski ljudski odbori Ljubljana-Bežigrad, Ljubljana-Center, Ljubljana-Črnuče, Ljubljana-Moste, Ljubljana-Polje, Ljubljana-Rudnik, Ljubljana-Sentvid, Ljubljana-Šiška in Ljubljana-Vič se pooblastijo za izdajo tehle predpisov iz področja stanovanjskih razmerij in o oddajanju poslovnih prostorov v najem, in sicer:

a) na podlagi zakona o stanovanjskih razmerjih:

1. o hišnem redu v stanovanjskih hišah (13. člen);
2. o pooblastitvi opravljanja posameznih zadev, ki so po tem zakonu v pristojnosti občinskega stanovanjskega organa, po krajevnih uradih ali stanovanjskih skupnostih, ali pa, da za te zadeve ustanovijo posebne organizacijske enote občinske uprave (drugi odstavek 20. člena);
3. o načinu odmerjanja stroškov za uporabo skupnih naprav, ki jih morajo plačevati posamezni nosilci stanovanjske pravice in kdaj jih je treba plačevati (2. odstavek 42. člena);
4. o pogojih, s katerimi se lahko hišniku odpove hišniško stanovanje, in o tem, da je treba hišniku, ki mu je prenehala služba, ali članom gospodinjstva umrlega hišnika ob določenih pogojih namesto najpotrebnejših prostorov preskrbeti drugo stanovanje (šesti odstavek 55. člena);
5. o delu hišnika in o njegovih pravicah in dolžnostih in o tem, katere hiše morajo imeti hišnika (prvi odstavek 87. člena);
6. o stroških za tekoče vzdrževanje stanovanj, ki ne obremenjujejo nosilcev stanovanjske pravice, temveč se krijejo iz skladov hiše (tretji odstavek 91. člena);
7. o tem, kaj se šteje za običajen standard v smislu drugega odstavka 93. člena zakona o stanovanjskih razmerjih (tretji odstavek 93. člena);
8. o tekočem vzdrževanju in popravilih stanovanjskih hiš (prvi odstavek 97. člena);
9. o tem, da morajo lastniki družinskih stanovanjskih hiš v državljski lastnini plačevati določen odstotek stanarine na poseben račun pri Komunalni banki, da se zavaruje plačilo stroškov za popraviljanje in vzdrževanje hiše, ki obremenjujejo lastnika, in odplačuje posojilo, najeto po 103. členu zakona o sta-

novanjskih razmerjih (prvi odstavek 104. člena);

10. o postavitvi pogoja, da se za uporabo sredstev iz sklada za hišna popravila strinja organ, ki ga določi občinski ljudski odbor (četrti odstavek 123. a člena);

11. o plačevanju dela najemnine za poslovne prostore v stanovanjski hiši, ki je v družbenem upravljanju, v občinski sklad za zidanje stanovanjskih hiš (prvi odstavek 125. člena);

12. o natančnejši določitvi, katera dela se štejejo za dela, ki so potrebna za tekoče vzdrževanje (šesti odstavek 122. člena);

13. o višini plačila, ki ga podstanovalec plačuje nosilcu stanovanjske pravice za stanovanjski prostor, ki ga uporablja kot podstanovalec (158. člen);

14. o najvišjih zneskih plačil za storitve in za uporabo pohištva, ki jih plačuje podstanovalec po prvem odstavku 159. člena);

15. o tem, ob katerih pogojih se šteje oddajanje stanovanjskih prostorov podstanovalcem za poklic in koliko podstanovalec sme kdo največ imeti glede na stanovanjski prostor, in o tarifi zvišane stanarine iz četrtega odstavka 160. člena zakona o stanovanjskih razmerjih (peti odstavek 160. člena);

16. o odpovednem roku za podstanovanjske pogodbe, sklenjene za nedoločen čas, z omejitvijo, da sme biti ta rok največ tri mesece (drugi odstavek 165. člena);

17. o ureditvi posebnih obveznosti nosilcev stanovanjske pravice, ki uporabljajo več prostorov, kot je potrebno, da bi se štel, da je stanovanje smotno izkoriščeno (prvi odstavek 196. člena);

b) na podlagi zakona o poslovnih stavbah in prostorih:

1. o tem, da se smejo uporabljati poslovni prostori v stavbah, ki so v določenih ulicah ali delih ulic, samo za določene vrste poslovnih dejavnosti ali dejavnosti družbenih organizacij, ali pa da se ne smejo upo-

rabljeni za določene vrste poslovnih dejavnosti ali dejavnosti družbenih organizacij (prvi in drugi odstavek 7. člena);

2. o tem, da morajo imeti stavbe, ki se zidajo na posameznem območju občine, poslovne prostore za določene poslovne dejavnosti, v skladu z urbanističnim načrtom oziroma z odlokom, ki ga nadomestuje (8. čl.);

3. o oddajanju poslovnih prostorov v najem na javni licitaciji (drugi odstavek 10. člena);

4. o tem, da se sme najemnikom poslovnih prostorov določenih kategorij, ki opravljajo zdravstveno, socialno, prosvetno ali kakšno drugo javno službo, in določenim družbenim organizacijam odpovedati najemna pogodba samo s poprejšnjim soglasjem sveta občinskega ljudskega odbora, ki je pristojen za stanovanjske zadeve (67. člen);

5. o prenehanju pogodbe o podnajemu poslovnih prostorov z odpovedjo podnajemodajalca tudi pred pretekom časa, ki ga določa zakon o poslovnih stavbah in prostorih (tretji odstavek 79. člena);

6. o tem, ob katerih pogojih se smejo poslovni prostori, ki so se na dan uveljavitve zakona o poslovnih stavbah in prostorih uporabljali kot stanovanjski prostori, tudi po njihovi izpraznitvi uporabljati kot stanovanjski prostori (drugi odstavek 89. člena).

2. člen

Ta odlok začne veljati od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Št.: 04/2-394-18/1-60.

Ljubljana, 5. maja 1960.

Predsednik
Mestnega sveta:
Marjan Jenko, l. r.

11.

Na podlagi 1. odstavka 22. člena in 125. člena zakona o stanovanjskih razmerjih (Uradni list FLRJ št. 16/59 in 47/59) in 9. točke 141. člena sta-

tuta okraja Ljubljana je Mestni svet Ljubljane na seji dne 5. maja 1960 sprejel

ODLOK

o razveljavitvi odloka o določitvi dela najemnine za poslovne prostore v stanovanjski hiši, ki je v družbenem upravljanju, ki se plačuje v občinski sklad za zidanje stanovanjskih hiš, v občinah na območju mesta Ljubljane

1. člen

Razveljavi se odlok o določitvi dela najemnine za poslovne prostore v stanovanjski hiši, ki je v družbenem upravljanju, ki se plačuje v občinski sklad za zidanje stanovanjskih hiš, v občinah na območju mesta Ljubljane (»Glasnik« št. 5-3/60)

2. člen

Ta odlok začne veljati od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Št.: 04/2-394-6/3-60.

Ljubljana, 5. maja 1960.

Predsednik
Mestnega sveta:
Marjan Jenko, l. r.

DELEGACIJA MESTA LJUBLJANE ZA REDNO LETNO SKUPŠČINO STALNE KONFERENCE MEST V BANJA LUKI

Na 4. seji Mestnega sveta je bila izvoljena naslednja delegacija mesta Ljubljane za redno letno skupščino Stalne konference mest:

MARJAN JENKO, predsednik Mestnega sveta,

ING. IVO KLEMENČIČ, podpredsednik okrajnega ljudskega odbora,

IGNAC VOLJČ, predsednik Občinskega ljudskega odbora Ljubljana-Vič, in

ERNA PODBREGAR, tajnica Republiške obrtne zbornice.

lize v posameznih službah in ugotoviti pravilnost oziroma upravičenost ali neupravičenost teh odnosov. Kazalo pa bi tudi proučiti povečanje administracije v nekaterih gospodarskih organizacijah. Ker je povečanje administracije dostikrat posledica neustrezne mehanizacije dela v finančnih, komercialnih in administrativnih delovnih enotah, je potrebno tudi skrbeti za izboljšanje mehanizacije in modernizacije poslovanja.

Vzlic ugotovitvam o neracionalnem zaposlovanju, ugotavljamo še vedno velike potrebe po delovni sili, zlasti po pomožni delovni sili, tehnični inteligenzi in uslužbencih finančne stroke. Fluktuacija delovne sile predstavlja velik finančni izdatok za naše gospodarstvo. Z namenom preprečevanja fluktuacije je potrebno hitreje reševati stanovanjski problem, vprašanje družbene prehrane, prevozov, posvečanja večje pozornosti zaposlenim, predvsem pa uvesti v optimalnem obsegu stimulativno nagrajevanje po učinku in formirati ustrezne organe, ki bodo v gospodarskih organizacijah vodili splošno skrb za zaposlene. Gospodarske organizacije naj se v primerih, kadar jim zaposleni povzročijo škodo s samovoljno zapustitvijo dela, poslužujejo zakonite možnosti zahtevka za plačilo odškodnine. Ker je med nezaposlenimi osebami relativno največ nekvalificiranih žensk, je treba posvetiti večjo pozornost priučevanju in izobraževanju te delovne sile. Glede na ugotovitve, da je največ žensk fluktuiralo iz razloga medsebojnih odnosov, bo ponekod treba raziskati odnos do ženske delovne sile.

Ljubljanskemu zavodu za zaposlovanje invalidov in drugih oseb je uspelo zaposliti v svojih obratih in na domu pretežni del oseb, ki se želijo zaposliti. To znatno razbremeni oskrbne stroške posredovalnic za delo in pozitivno vpliva na razpoloženje posameznih oseb. Izkušnje tega zavoda je treba prenašati na vse območje okraja in povsod organizirati take oblike zaposlovanja. Treba pa se je izogibati — glede na nekatere ugotovljene poizkuse — da bi se ta dejavnost razvila v tipično gospodarsko in komercialno dejavnost.

Občinske komisije za ugotavljanje delovnih mest, ki so primerna za rehabilitacijo in zaposelitev delovnih invalidov, naj koordinirajo delo ustreznih komisij v gospodarskih organizacijah in naj smejeje rešujejo to važno družbeno vprašanje, čigar reševanje je v veliki meri povezano tudi z analitsko ocenitvijo delovnih mest in dobro kadrovske službo v gospodarskih organizacijah.

Glede na številne organe, ki se bavijo s strokovnim izobraževanjem delavskih kadrov se ustanavlja okrajni zavod za produktivnost dela. Zaradi enotnosti sistema dela je potrebno prenesti na novo ustanovljen zavod strokovno izobraževanje iz organizacij »Delavska univerza«, »Organizator« in »Ljudska tehnika«, ki se bavijo s temi vprašanji. Zavod za produktivnost dela bi poleg izobraževalnega dela opravljal naloge s področja organizacije dela in ekonomike poslovanja. Proučuje in izdeluje naj načrte za organizacijo delovnih enot, organizacijo tehnične, komercialne, finančne in administrativne službe. Na podlagi predloženih podatkov ali strokovnega pregleda podjetij naj izdeluje ekonomske analize poslovanja z ugotovitvijo najvažnejših problemov in stavljanjem ustreznih predlogov za izboljšanje poslovanja. Izdeluje naj različne analize na podlagi opravljenega raziskovalnega dela (kot n. pr. organizacija podjetij, priprava dela, statistična kontrola kvalitete, proizvodnja, nor-

OKRAJNI LJUDSKI ODBOR

Na 20. redni seji obeh zborov okrajnega ljudskega odbora je ljudski odbor razpravljal o poročilu Sveta za delo o problemih delovne sile. Okrajni ljudski odbor je po poročilu sprejel naslednje

zaključke in predloge:

Ce primerjamo povečanje družbenega proizvoda in narodnega dohodka, ki se je v letu 1959 povečal za 14,9 % oziroma 14 % nasproti letu 1958, s povečanjem zaposlene delovne sile, ki se je povečala za 6 %, nam primerjava kaže na sorazmerno velik porast produktivnosti dela. Kljub ugotovitvi, da je večina gospodarskih dejavnosti in posameznih industrijskih strok zaposlovala osebe skladno s porastom proizvodnje, pa lahko ugotovimo, da se je v nekaterih industrijskih strokah zaposlenost nesorazmerno povečala v primerjavi s proizvodnjo. Tako je n. pr. v tekstilni industriji porasla zaposlenost za 1 % več od povečanja proizvodnje, v živilski industriji pa celo za 4 % več.

V nekaterih industrijskih obratih niso bili podzvati vsi ukrepi za iskanje notranjih rezerv delovne sile in za boljše organizacijo dela. Zato je potrebno v letu 1960 posvečati temu vprašanju mnogo več pozornosti, zlasti s strani organov delavskega samo-

upravljanja, občinskih svetov za delo in zborov proizvajalcev.

Zaposlovanje naj bo v skladu z odnosi med posameznimi elementi družbenega plana. Novo delovno silo naj bi se zaposlovalo le v primerih ustanovitve novih obratov in novih proizvodnih kapacitet. Posebno pozornost je treba posvečati zaposlovanju takrat, kadar se uvede nov tehnološki postopek, ker se v sedanjih investicijskih programih in ekonomskih prikazih vedno poudarja zmanjšanje delovne sile, ki naj bi jo zamenjali novi stroji in druga nova proizvodna sredstva, ki omogočajo povečanje proizvodnje, dočim ostaja delovna sila v posameznih gospodarskih enotah kljub temu na isti višini.

Iz planiranega obsega zaposlenosti v letu 1960 so razvidna nekatera odstopanja v številčnem stanju delovne sile v posameznih občinah oziroma gospodarskih organizacijah in sicer iz razloga, ker v planiranem številu oseb niso zajete nekatere stranske dejavnosti kot n. pr. investicijske in projektantske grupe ter obrati družbene prehrane. Tudi niso zajeti obrati gospodarskih organizacij našega okraja, ki se nahajajo izven okrajnega območja. Občinski ljudski odbori naj v letu 1960 vskladijo zaposlovanje s sprejetim planom zaposlovanja. O vsakem odstopanju od plan-

skih postavk oziroma povečanju delovne sile naj razpravlja in sklepa občinski svet za delo oziroma zbor proizvajalcev, kajti planiran obseg zaposlovanja je vsklajen z družbenim planom okraja, ki predvideva določeno povečanje proizvodnje in produktivnosti dela, delovne sile pa le ob upoštevanju proizvodnje in produktivnosti dela.

Pristojni občinski organi bi morali imeti večji vpliv na zaposlovanje. Občinski zbori proizvajalcev naj sistematično obravnavajo izpolnjevanje družbenih planov in naj pravočasno ukrepajo zoper eventualna neupravičena odstopanja in nastala nesorazmerja v pogledu zaposlovanja.

Z uvedbo socialnega zavarovanja zasebnih kmetijskih proizvajalcev bo obseg zavarovanih oseb znašal približno 95 % vsega prebivalstva.

Ce vse aktivno prebivalstvo razdelimo v tri osnovne skupine dejavnosti, predstavlja v kmetijstvu in gozdarstvu 30 %, v industriji, rudarstvu in gradbeništvu 35 % in v ostalih dejavnostih 35 %. Glede na delež v tretji skupini nam sedanje stanje na eni strani lahko prikazuje višji standard, na drugi strani pa more prikazovati nepotrebno povečanje zaposlovanja v administraciji. Zato bi bilo potrebno opraviti posebne ana-

miranje, analitska ocena, sistem plačevanja in uvažanje, stimulatvni oblik plačevanja, kadrovska služba, analiza trga, prodaje itd.).

Analiza uporabe gospodarskim organizacijam odstopljenega dela prihranka za gospodarske kadre kaže, da so gospodarske organizacije uporabljale ta sredstva tudi za namene, ki jih obstoječi zakoniti predpisi ne dopuščajo. Istočasno je ugotovljeno, da so gospodarske organizacije porabile komaj polovico odstopljenih sredstev. Sedanje stanje narekuje, da bodo gospodarske organizacije morale resneje izdelovati plane potreb po izobraževanju za delovna mesta in programe uporabe zadnjih sredstev zlasti glede na okolnost, da se v letu 1960 odstopa 60 % prispevka za gospodarske kadre, ker se sredstva odstopajo z namenom povečanja produktivnosti dela.

Glede na številne izpitne komisije, ki v ljubljanskem okraju obstoje za priznavanje kvalifikacij in visokih kvalifikacij delavcev, od katerih jih le slaba polovica opravlja posle izključno za okrajno območje, je potrebno izvršiti reorganizacijo, ter za nekatere stroke in poklice prenesti to službo na občine in gospodarske organizacije.

V zvezi z obširno problematiko nižjih strokovnih šol in vajencev na splošno je potrebno skupno z organizacijo za šolstvo obdelati to problematiko in jo predložiti kot posebno točko dnevnega reda v razpravo okrajnemu ljudskemu odboru.

Leto 1959 pomeni prelomnico v sistemu plačevanja v gospodarstvu in odločen korak naprej pri uvažanju različnih stimulatvni oblik plačevanja po učinku. Predvidevanja v pripravljalnem postopku za sprejem tarifnih pravilnikov za leto 1959 so se izpolnila in je bil pričakovani rezultat v celoti dosežen. Nastali odnosi pri delitvi dohodka gospodarskih organizacij so namreč v primerjavi s predvidevanji naslednji: dohodek se je povečal za 19 % (predvideno za 10 %), čisti dohodek za 27 % (predvideno za 15 %), skladi za 23 % (predvideno za 23 %) in osebni dohodek za 28 % (predvideno za 13 %). Navedeni rezultati nam narekujejo, da je treba pričetno delo na področju nagrajevanja in analiziranja gospodarjenja še sistematičneje nadaljevati. Gospodarske organizacije naj poskrbe, da bodo sredstva iz čistega dohodka kar najbolj gospodarnostno uporabljale, sredstva, ki jih namenijo za osebne dohodke, pa pravično razdeljena v kolektivu na podlagi uspeha posameznikov. Glede na mišljenje gospodarskih organizacij, da je minimalni osebni dohodek destimulativen element za znižanje števila zaposlenih, je treba opozoriti, da minimalni osebni dohodki ne predstavljajo več stvarnih razlogov za destimulacijo, ker pomenijo glede na večanje osebnih dohodkov čedalje manjši delež od njih.

Gospodarske organizacije naj uvedejo trajno in organizirano zasledovanje produktivnosti dela. Kljub doseženim uspehom na področju nagrajevanja je še vedno v posameznih panogah in gospodarskih organizacijah vrsta zadev, ki niso vsklajene z ekonomskimi načeli nagrajevanja. Tako je n. pr. premijski sistem v precejšnjem številu gospodarskih organizacij še vedno vezan na ozek krog vodilnih uslužbencev in bazira na finančno komercialnem uspehu, ki je premnogokrat rezultat konjunkturnega položaja na tržišču in ne toliko uspeha večjega prizadevanja za kvaliteto, zmanjšanja stroškov poslovanja in usvajanja novih proizvodov. V manjšem številu primerov so določene premijske osnove

za izvršitev proizvodnih planov in se tudi iz tega razloga pojavljajo primeri oportunitizma pri sprejemanju letnih planov. Še vedno obstoji izplačevanje plač v določenih obdobjih, ki ima vse znake preteklega izplačevanja plač iz dobička, namesto da bi se vezalo izplačevanje osebnih dohodkov na dejansko dosežen uspeh v posameznih mesecih. Gospodarske organizacije naj prilagode sistem plačevanja specifičnosti svoje proizvodnje in naj dajo več poudarka individualni stimulaciji posameznega proizvajalca. Poveča naj se število premijskih upravičencev za znižanje proizvodnih in upravnih stroškov, za kvaliteto proizvodov, za novatorstvo in racionalizatorstvo. Pročiti pa je treba tudi premiranje za zmanjšanje delovnih nezdod. Pavšalno nagrajevanje celotnega kolektiva naj se popolnoma ukine.

Nesorazmerno povečanje osebnih dohodkov v nekaterih gospodarskih panogah oziroma gospodarskih organizacijah in ugotovitev, da se skladi gospodarskih organizacij niso povečali sorazmerno s povečanjem izplačanih osebnih dohodkov, nam narekuje proučitev sistema plačevanja v nekaterih gospodarskih organizacijah. Izplačani osebni dohodki so se v povprečju povečali za skoraj 24 %, v posameznih gospodarskih organizacijah pa celo do 50 %. Dejstvo, da se delitev narodnega dohodka vse bolj spreminja v korist gospodarskih organizacij in da osebni dohodki

predstavljajo največjo postavko pri delitvi narodnega dohodka, nalaga gospodarskim organizacijam in ljudskim odborom večjo odgovornost za dobro gospodarjenje.

Število delovnih nezdod je padlo pri težjih nezdodah, medtem ko se je pri lahkkih nezdodah povečalo. Gospodarske organizacije bodo morale posvečati večjo skrb varnosti pri delu. Večje gospodarske organizacije naj obvezno nameste posebnega varnostnega inženirja ali tehnika, v manjših kolektivih pa morajo določiti odgovornost strokovno tehničnega kadra za varnost pri delu ali pa naj se več malih podjetij domeni za skupnega varnostnega inženirja oziroma tehnika. Odgovorni činitelji naj uredijo že večkrat osporavano standardizacijo zaščitnih sredstev. Gospodarske organizacije, ki proizvajajo stroje, naj poskrbe za ureditev zaščitnih naprav na izdelanih novih strojih. Na gospodarske organizacije, ki izdelujejo osebna zaščitna sredstva, je treba vplivati za izboljšanje kvalitete in za razširitev izdelave osebnih zaščitnih sredstev.

Ker v mnogih primerih nastanejo delovne nezdode in tudi poklicna obolenja zato, ker zaposleni nočejo uporabljati predpisanih osebnih zaščitnih sredstev, bo treba poskrbeti, da se taki primeri ne bodo več dogajali. Organi, ki obravnavajo investicijske programe, naj pazijo, da se v investicijskih programih za novogradnje in rekonstrukcije predvidijo

varnostne naprave. Že več let uveljavljeno nagrajevanje delovnih kolektivov, ki so dosegli pomembnejše uspehe v pogledu zdravstveno-tehnične zaščite pri delu, je treba spremeniti in naj o takem nagrajevanju odločajo predvsem pristojni organi občinskih ljudskih odborov. Varnost pri delu še vedno ni uvedena kot predmet v strokovnih šolah; to vprašanje pa bo le treba rešiti, ker nam analize delovnih nezdod kažejo, da je nepoučenost močan činitelj med vzroki nezdod pri mladih delavcih.

Gospodarske organizacije naj organizirajo kadrovske službe, ki bo zajemala vse vanjo spadajoče službe in naj poskrbe za izobraževanje oseb, ki bodo to službo vodile, ker je kadrovska služba po svojem pomenu enakovredna drugim važnim službam v gospodarskih organizacijah.

Člani okrajnega sveta za delo naj v svojem območju sistematično sodelujejo z občinskimi sveti za delo. Za uspešno izvršitev vseh navedenih nalog pa je potrebno tudi, da občinski ljudski odbori posvete več pozornosti in dajo več poudarka tozadevnim nalogam upravnih in družbenih organov za delo.

Občinski ljudski odbori naj razpravljajo o teh zaključkih in predlogih in naj ugotovijo, kakšno je stanje v tem pogledu na njihovem občinskem območju, potem pa naj sprejmejo ustrezne sklepe za nadaljnje delo.

OBČINSKI LJUDSKI ODBORI

OBČINA VRHNICA

265.

Na podlagi 106. člena zakona o proračunih in o finansiranju samostojnih zavodov (Uradni list FLRJ št. 52/59) in 26. člena statuta občine Vrhnika je občinski ljudski odbor Vrhnika na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 14. aprila 1960 sprejel

ODLOK

o ustanovitvi sklada za komunalne potrebe družbenega standarda na območju občine Vrhnika.

1. člen

Ustanovi se sklad za komunalne potrebe družbenega standarda za območje občine Vrhnika (v nadaljnjem besedilu sklad).

S sredstvi sklada se financirajo komunalne potrebe družbenega standarda, ki imajo pomen za vso občino.

Sredstva, ki se v ta namen dajejo iz sklada, ni treba vračati.

2. člen

Sklad je pravna oseba.

Za obveznosti sklada jamči ustanovitelj.

3. člen

Sklad upravlja upravni odbor.

Upravni odbor sestavlja 5 članov.

Člane upravnega odbora imenuje za dobo 2 let ustanovitelj, in sicer najmanj 3 člané izmed članov ljud-

skega odbora, ostale člane pa izmed komunalnih strokovnjakov in javnih delavcev.

Upravni odbor izbere izmed sebe.

4. člen

V sklad se stekajo:

- a) del občinskih proračunskih sredstev, ki je določen vsako leto z družbenim planom občine;
- b) dotacije;
- c) obresti sredstev sklada;
- č) posojila;
- d) darila.

5. člen

Za zadeve sklada je pristojen svet za komunalne in gradbene zadeve.

Administrativno delo za sklad opravlja pristojni upravni organ občinskega ljudskega odbora.

6. člen

Sklad ima rezervo.

Skupna rezerva mora znašati največ 10 % vsakoletnih planiranih sredstev sklada. To višino mora rezerva doseči v petih letih.

Koliko se vsako leto vloži v rezervo, da doseže določeno višino, določi pristojni svet občinskega ljudskega odbora na predlog upravnega odbora sklada.

7. člen

Upravni odbor sklada sestavi finančni načrt sklada po smernicah

pristojnega sveta občinskega ljudskega odbora.

Natančnejše razmerje ustanovitelja do sklada določi ustanovitelj sklada s pravili.

8. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Stev.: 03/1-01-33/1-60.

Dne 14. aprila 1960.

Predsednik

občinskega ljudskega odbora
Janez Brenčič, l. r.

VSEBINA

Poročilo o načelih urbanistične ureditve in izgradnje stanovanjskih in poslovnih stavb v območju Ljubljane.

10 Odlok o pooblastitvi občinskih ljudskih odborov občin na območju mesta Ljubljane za izdajo predpisov s področja stanovanjskih razmerij in o oddajanju poslovnih prostorov v najem.

11 Odlok o razveljavitvi odloka o določitvi dela najemnine za poslovne prostore v stanovanjski hiši, ki je v družbenem upravljanju, ki se plačuje v občinski sklad za zidanje stanovanjskih hiš v občinah na območju mesta Ljubljane. Delegacija mesta Ljubljane za redno letno skupščino Stalne konference mest. Zaključki in predlogi k poročilu Sveta za delo.

265 Odlok o ustanovitvi sklada za komunalne potrebe družbenega standarda občine Vrhnika.